ANUL XIII No. 1653

4 PAGINI 3 LEI

Duminecă 7 Aprilie 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 Administrație 3.26.60 Redacție și Provincie 3.26.69

După adunarea generală a Federației Române de atletism

Istoria se repetă. Când Braida nu vrea cu nici un chip. O situație care trebue să înceteze. Atletismul românesc trebue organizat

Am așteptat cu o deosebită nerăbdare și curiozitate desfășurarea adunării generale extraordinare a FRA-ului, în credință că cel puțin în al 11-lea ceas, cei care într'adevăr doresc binele atletismului românesc vor trece peste chestiunile personale, vor da la o parte patimile și se vor uni pentru a asigura astfel fedrației o conducere competentă și harnică și care să reprezinte voința *tuturor* cluburilor, în special a grupărilor cu *activitate*.

In zadar, ne-am făcut iluzii, căci patima și-a spus cuvântul și de această dată și acolo unde ar fi trebuit să existe armonie, a fost discordie. In locul înțelegerii reciproce au triumfat combinațiile de culise.

Intr'o asemenea atmosferă s'a desfășurat adunarea generală a Federației de atletism, înscriind astfel încă o pagină urâtă în istoria acestui frumos sport, în care de un an încoace, se combină, se ceartă, dar nu se face sport.

GREȘELI PESTE GREȘELI

Cei care au pus pe picior adunarea generală extraordinară nu au pornit cu intenția sinceră și curată de a căuta o formulă de aplanare a conflictului. Prima lor greșeală a fost că din motive, cari nu pot fi scuzate nicicum, au eliminat grupări cu activitate, cu atleți, cu un trecut în atletism și au preferat grupări fără atleți, fără trecut, fără activitate dar cari au dat procuri cui trebuia.

In interesul superior al atletismului românesc, într'un sincer și unanim consens trebuia ca dela început conducătorii federației, dacă într'adevăr voiau binele atletismului să clarifice în mod sportiv situația grupărilor din FRA. Din interese meschine (procuri) nu s'a făcut însă.

CELE DOUĂ CONCEPȚII

Inainte și în timpul adunării s'a putut observa existența a două grupuri bine distincte, unul reprezentând grupările mari:

SUEF, Stadiul Român, Viforul Dacia, Olympia Brașov, Grănicerul Politehnica Timișoara. Vulturașul, Poliția, și de cealaltă parte o serie de cluburi, printre care cele mai multe nu aveau nimic comun cu atletismul.

Obiectivul adunării generale extraordinare a FRA-ului din 4 Aprilie a fost alegerea unei noui conduceri.

Grupul celor cu voturi multe adunate de o manieră însă care numai sportivă nu poate fi numită, a întocmit o listă a viitorului comitet, listă însă care nu reprezenta expresiunea unanimă a cluburilor și care deci nu putea asigura atletismului nostru programul de activitate dorit.

Grupările mari, într'o consfătuire avută Miercuri seara, au decis ca în interesul mișcării atletice, să se propună adunării o listă care să fie în asentimentul tuturor celor care vor soarta mai bună atletismului.

Tratativele duse ajunseseră până la un punct, când iată că persoana d-lui căpitan Eugen Popescu, reprezentantul grupărilor grănicerești, este înlocuită de pe listă, din dorința expresă a lui Braida.

Înțelegeți, Braida care nu face parte din nici un club atletic, nu «agreiază» pe căpitanul Eugen Popescu și nu-l vrea în Biroul F. R. A.-ului!

Ce vreți mai mare bătaie de joc.

Iată deci, cum dintr'o dată, o armonie, care era să se stabilească, nu a putut fi realizată din cauza acestui Braida, sinistru personaj dat afară dela UFSR, și cel care tinde să devină, din culise, cioclul atletismului românesc.

Locul în Biroul Federal, nu l-a cerut căpitanul Eugen Popescu, și acest fapt trebue să fie înțeles de cei care Joi au zădărnicit o înțelegere.

A fost decizia grupărilor mari ca în viitorul comitet grupările Stadiu Român. Grănicerul și Viforul Dacia să-și aibe câte un membru. Doleanță justificată, dacă ținem seama ce aport pentru mișcarea atletică românească dau aceste grupări.

Căpitanul Eugen Popescu a fost desemnat de A. Sp. Grănicerul să facă parte din Biroul Federal.

Contra bunului simț, contra intereselor sportive, se ridică însă Braida, care nu-l vrea.

Ne întrebăm în acelaș timp, dacă d. Neagu Boerescu care tot timpul adunării generale a manifestat o deosebită simpatie pentru Braida și care a mers Joi până acolo, încât a îndreptat apeluri disperate pe lângă d. căpitan Popescu pentru ca să renunțe în favoarea lui Braida, este într'adevăr convins că reprezentantul unui club ca Grănicerul putea face jocul uni individ care nu reprezintă *nimic* în mișcarea atletică românească?

Pentru astăzi atâta. Mâine vom vedea dacă în fața acestei noui manevre, d. Ion Cămărașescu, care sîgur va fi ales președinte al Federației, nu va avea nimic de spus.

CORNEL DEMETRIADE

Adunarea generală extraordinară a Federației Române de Rugby

Descărcarea gestiunei pe 1934 și modificarea statutelor

Duminică 7 Aprilie 1935, la orele 10, are loc, la sediul F. R. R. din Bulevardul Elisabeta 48, adunarea generală extraordinară a Federației Române de Rugby.

La ordinea de zi, figurează ca principal punct, descărcarea vechiului comitet de gestiunea financiară a anului 1934.

Reamintim că la adunarea generală ordinară din anul acesta nu s'a putut îndeplini acestă formalitate, din cauza turneului din Occident al echipei naționale.

Bilanțul acestui turneu nu a putut să fie încheiat până la adunarea generală ordinară din cauza timpului scurt, astfel că a fost nevoe de această adunare extraordinară, pentru a se verifica aceste puncte.

In al doilea rând adunarea generală are a se ocupa de unele propuneri pentru modificarea statutelor. Este locul să reamintim că aceste modificări propuse, în marea lor majoritate nu sunt nici necesare și nici oportune.

Unele din ele vin să satisfacă ambiții personale, iar altele sunt sortite să asigure anumite supremații în conducere.

Papână și Cantacuzino au aterizat la Milano

MILANO, 5. — Aviatorii români Al. Papană și Constantin Cantacuzino, plecați din București într'un raid prin marile metropole europene, au aterizat astăzi în bune condițiuni pe aerodromul local.

Mâine, cei doi aviatori vor pleca mai departe în raidul lor, spre Paris.

In vizită, pentru educația fizică, la „Liceul Gh. Șincai"

Dela tradiționalistul profesor Bădescu, la d. Mihail Ionescu. — Trofee și perspective

De vorbă cu d. director Nedioglu

Clasa III-a A, la ora de gimnastică de eri în față, d. prof. M. Ionescu

Din punct de vedere didactic, «Liceul Gh. Șincai» a rămas neschimbat. Aceiaș școală de elită, cu un prestigiu de disciplină severă și nedesmințită.

D. GH. NEDIOGLU
Directorul liceului «Gh. Șincai»

Sub raportul educației fizice însă, s'a schimbat.

De acum 10 ani până astăzi a evoluat complet, trecând dela orele de «gimnastică benevolă», la veritabile ședințe de educație fizică, patronate de un licențiat al «Oficiului național de educație fizică».

Intre 1925 și 1935 a căzut sub raportul educației fizice un dig separator și definitiv.

Atunci, profesor de gimnastică al liceului era Bădescu. Astăzi, este d. prof. Mihail Ionescu. Două nume. Două generații. Două mentalități.

Numai directorul școlii a rămas acelaș. D. prof. Gh. Nedioglu și-a păstrat același prestigiu, aceiaș autoritate, aceiaș energie, aceiaș dragoste de școală.

Cu toate acestea, d. director Nedioglu a rămas și spiritul directorului: o admirabilă energie constructivă, un admirabil profesor și un eminent comandant de disciplină școlară.

I-am fost elev, până acum opt ani. Opt ani l am avut zi de zi profesor și controlor sever al unei punctualități cazone.

Am rămas de pe urma acestor ani, cu amintiri diferite. Peste toate însă, ca o etichetă, planează severitatea directorului, cu imperative de disciplină cazonă, dar cu eminente ore de «română» și «latină», rămase făclii de cultură vie, pentru toți aceia cari au avut norocul să-l aibă dascăl...

DIRECTORUL

L-am revăzut pe d. director Nedioglu, eri dimineață la liceu.

Nu ne mai văzuse de mult. De aproape 7 ani. Pe sala pe care l-am întâmpinat totuși, s'a oprit în fața noastră cu atenția luminată de amintiri.

Ne-a privit o clipă. O clipă de recunoaștere. Și-a strâns apoi în zâmbet bucuria victoriei și ne-a întins mâna:

— Mi-ați fost elev. Vă numiți...

Un minut, am rămas pe sală să-i confirmăm izbânda amintirilor și să-i ratificăm câteva informațiuni, în privința noastră.

Apoi, d. Nedioglu ne-a părăsit cu explicația sa obișnuită:

— Mai am 10 minute de clasă. Vă rog să mă ertați...

Și a intrat pentru încă 10 minute într'o clasă.

TROFEE...

Nu ne-au rămas deci, decât 10 minute pentru un control personal al amfiteatrului. Pentru o scurtă și revelatoare trecere în revistă a «trecutului» fixat pe pereți, în fotografii multe și pilduitoare: chipuri de premianți, medalii dela concursurile FIDAC-ului — câștigate aproape toate de Liceul Șincai — foști elevi, donatori, profesori...

Câteva din trofeele câștigate de echipele liceului

Intr'un colț, camuflată de un ficus, echipa care a câștigat în 1916 campionatul interșcolar de oină pe Capitală și pe întreaga țară. Iar în mijlocul echipei, profesorul de gimnastică Bădescu.

Profesorul nostru de gimnastică...

Răzbind în hall, un pedagog ne invită protocolar:

— D. director vă așteaptă în cancelarie !...

Cancelaria liceului Șincai, este cancelaria tuturor școlilor: mare— mai mare poate — luminată, albă și aglomerată O forfoteală continuă de elevi, de profesori, de pedagogi și de părinți. Un zumzet de ordine, de cereri, de glume și petiții.

Elevii, săpând la șanțul pentru sărituri

(Continuare în pagina 3-a)

Și o criză morală

Intr'un articol recent ne-am ocupat de criza materială care gâtue grupările. In cele ce urmează vom arăta altă fațetă a crizei prin care trec grupările bucureștene. Pentrucă sub aspectul acesta de situație înfloritoare — aspect pe care-l împrumută acele multe mii de persoane cari populează arenele în zilele de matchuri — criza există totuși. Se reflectă în clasamentul diviziei naționale în care echipele bucureștene sunt plasate prost. In orice caz, mult mai prost față de situația pe care o aveam anul trecut.

Așadar simptome de criză cari, deocamdată, sunt acoperite sub lustrul înșelător al bunei stări materiale și morale.

Dar dacă criza materială este mai mult sau mai puțin evidentă, cea morală tinde să ia proporții îngrijorătoare.

Intr'adevăr, regimul strict profesionist în care trăesc jucătorii bucureșteni, contrastează puternic cu atmosfera de debandadă și lipsă de disciplină pe care o creiază aceiași jucători.

Da, erau vremuri când vedetele bucureștene trăiau ca în țara lui cremene. Nu erau rare cazurile când veneau beți la matchuri. Sau după o noapte albă. Atunci însă aveau scuza amatorismului, care nu-i angaja cu nimic față de prestigiul clubului.

Astăzi însă, dacă nu dragostea de club, dar datoria de profesioniști i-ar obliga la o viață mai sobră, mai conformă cu rigorile vieții de sportiv.

Cu toate acestea... Defecțiile în formațiile echipelor se repetă sistematic, în măsura în care jucătorul este în perioada dintre două tratamente medicale...

Unul dintre cluburile divizionare bucureștene a suferit mai ales de pe urma acestei crize morale.

Prin simplu contrast, viața pe care o duc unii — atât de puțini — dintre jucători, apare ca o pildă.

Și iar va trebui să dăm ca model pe acelaș exemplar atlet care este Emerich Vogl. Pe acest admirabil sportiv care nu-și permite cea mai mică abatere dela rigorile vieții de sportiv pentruca echipa sa să nu aibe câtuși de puțin de suferit.

Și vom exemplifica cu perfecta ținuta morală a jucătorilor Chinezului cari în ciuda tinereții lor se păstrează în limitele rigorilor vieții de sportivi.

Criza technică prin care trec marile echipe bucureștene nu este explicată decât prin aceasta criză morală a jucătorilor.

O vor învinge? Izbânda va fi a lor...

Deschiderea oficială a celei de a 3-a Macabiade

TEL AVIV, 2 (Coresp. part).—Cea de a treia Macabiadă mondială s'a deschis astăzi în mod oficial. Sunt prezenți reprezentanții a 27 de țări.

In stadion au luat loc 50.000 spectatori, iar în tribuna oficială este prezent lordul Melchett, președintele organizației mondiale Macabi și conducătorul echipei engleze.

In aplauzele delirante ale spectatorilor tradițională manifestări inaugurale au decurs în modul cel mai strălucit, după care a avut loc impresionanta defilare a concurenților celor 27 națiuni participante.

Deoarece serbările inaugurale au depășit timpul scontat, concursurile sportive propriu zise, cari trebuiau să aibe loc astăzi, după defilare, au fost amânate pentru mâine.

Matchurile de football — ESTE PROGRAMAT ȘI MACABI DIN BUCUREȘTI — încep mâine Miercuri.

Inregimentați-vă în cluburi

Intr'un articol am arătat insurmontabilele obstacole pe cari le întâmpină — în drumul spre mai bine — grupările bucureștene, din cauza gătuitoarei lipse de fonduri. Și făceam un apel la public, la acești permanenți îndrăgostiți de football și de echipele noastre să se înregimenteze în cluburi. Să contribue cu o cotizație minimală de câțiva zeci de lei lunar, la salvarea lor.

Astăzi, la matchul Juventus—România și mâine la matchul Unirea Tricolor—I. L. S. A., funcționari speciali ai celor două grupări bucureștene, instalați chiar la porțile de intrare, vor primi adeziuni.

Admiratori ai Juventusului, semnați o adeziune în clubul pe care-l iubiți. Suporteri ai Unirei Tricolor, depuneți cotizația pe o lună mâine la Obor.

Contribuiți la ameliorarea footballului bucureștean.

Lechner a fost vândut francezilor...

... dar va juca la Balcaniada dela Sofia

BELGRAD (Interspost) Intre federația jugoslavă și cea franceză, tratativele cari privesc expatrierea faimosului jucător al lui Beogradski, Lechner, eroul Balcaniadei dela Atena, au ajuns în sfârșit la un acord.

Dupăcum s'a anunțat, gruparea franceză F. C. Sète impresionată de figura senzațională pe care Lechner a făcut-o la Paris, i-a făcut o ofertă mai mult decât atrăgătoare pe care internaționalul jugoslav a acceptat-o.

Se opunea însă federația lui, care pierdea în el pe unul din cei mai buni jucători ai echipei naționale.

Și atunci s'au angajat tratative. Intre timp Lechner a fost transferat dela Slavia-Osick la Beogradski unde primia apuntamente mai mari. Nici acestea însă nu l-au mulțumit. Lechner continuând să trateze cu Sete. In cele din urmă, federația jugoslavă a acceptat să-l cedeze francezilor, dar a pus o condițiune: Lechner să rămână la Beogradski până după Balcaniada dela Sofia. Francezii au acceptat această condițiune.

LECHNER